

Beleidsregels en nadere regels Jeugdhulp 2015

Inleiding

Deze beleidsregels en nadere regels jeugdhulp 2015 van de gemeenten Hollands Kroon en Schagen geven uitvoering aan de Jeugdwet en de Verordening Jeugdhulp 2015. De Jeugdwet maakt onderdeel uit van de overdracht van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen naar de gemeente. Daarnaast maakt deze wet een verandering mogelijk van een stelsel dat is gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak), naar een stelsel op basis van een voorzieningsplicht voor gemeenten (voorziening). Dit vindt plaats op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg zijn hiermee vervangen door een voorzieningsplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Zoals eveneens in de toelichting op de verordening jeugdhulp is aangegeven, hebben jeugdigen en ouders onder de Jeugdwet geen wettelijk recht op jeugdzorg en geen individuele aanspraken op jeugdzorg. Wel is er een voorzieningsplicht voor de gemeente en het daaruit voortvloeiende recht van jeugdigen en ouders op een zorgvuldige procedure. In deze beleidsregels wordt deze procedure nader omschreven.

Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, waarbij zoveel mogelijk de eigen kracht en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin wordt versterkt.

In het 3D-Beleidsplan geven de gemeente Hollands Kroon en Schagen richting aan de invulling van de wettelijke verantwoordelijkheid voor de zorg voor jeugd vanaf 1 januari 2015. De verordening Jeugdhulp 2015 is eveneens, op grond van de Jeugdwet, voor 1 november 2014 vastgesteld door elke gemeenteraad. Deze verordening verwijst in artikel 3, 7 en 12 naar nadere regels over de toegang tot jeugdhulp en persoonsgebonden budget. Het beleidsplan, de verordening en deze beleids- en nadere regels zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

1. Definities en begrippen

Hieronder vindt u een begrippenlijst met uitleg van gebruikte begrippen in deze beleidsregels.

• Familiegroepsplan

In een familiegroepsplan staat welke problemen de jeugdige of het gezin heeft, welke hulp nodig is, en wie die hulp geeft. Ouders, familieleden of andere directbetrokkenen kunnen een familiegroepsplan maken. Op deze manier kunnen zij meedenken en mee helpen aan een oplossing.

Een jeugdige kan om allerlei redenen hulp nodig hebben, bijvoorbeeld bij opgroei- en opvoedproblemen, zorg vanwege een beperking of psychische behandeling. De familie en het sociale netwerk krijgen in die situaties eerst de gelegenheid om samen een plan voor de hulpverlening te maken. Dit geldt ook als het kind of de jongere te maken heeft met jeugdbescherming. De ouders moeten dan wel het ouderlijk gezag hebben over hun kind.

Een familiegroepsplan geeft familie en het sociale netwerk meer verantwoordelijkheid en meer controle. Mensen in het sociale netwerk zijn overigens niet altijd familie; het is ook mogelijk bijvoorbeeld een leraar, bevriende buur of wijkteam te betrekken.

In het plan kan zowel hulp uit het eigen netwerk als professionele hulp beschreven worden.

Direct betrokkenen hebben het recht om zelf een plan te maken, maar het is geen plicht. Als zij geen plan maken, zal de professionele hulpverlening dat doen.

• Ondersteuningsplan:

een plan opgesteld door de aanbieder in overleg met de cliënt.

• Persoonlijk plan:

De cliënt moet motiveren dat het bestaande aanbod van zorg in natura niet passend is. In het plan moet duidelijk worden aangetoond dat de verstrekking van een PGB aantoonbaar leidt tot betere en effectievere ondersteuning. Ook dient de ondersteuning aantoonbaar doelmatiger te zijn. De gemeente beoordeelt of dit plan voldoet.

• Verslag:

Het college onderzoekt in een gesprek:

- de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
- het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
- het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
- de mogelijkheden om gebruik te maken van een basisvoorziening;
- de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
- de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;

- g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met basisvoorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
- h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders,
- i. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een PGB, waarbij de jeugdige of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze, en
- j. of er sprake is van een onveilige situatie.

De uitkomsten van het genoemd onderzoek worden neergelegd in het verslag.

• Verordening:

de Verordening jeugdhulp gemeente Schagen 2015 - 2

2.Het afwegingskader – de niveaus van hulp

In de toegangsprocedure wordt onderscheid gemaakt in zorg en ondersteuning op drie niveaus:

- Niveau 0 Sociale infrastructuur (eigen netwerk, informele zorg en ondersteuning);
- Niveau 1 Basisvoorzieningen;
- Niveau 2 Individuele voorzieningen in het kader van specialistische jeugdhulp.

Niveau 0: sociale infrastructuur

Het eerste niveau vormt de basis van de sociale infrastructuur. Binnen jeugd wordt ernaar gestreefd om ouders zoveel mogelijk zelf verantwoordelijk te houden voor de opvoeding van hun kind. Hier zijn echter meer mensen bij betrokken, want een kind groeit niet op in een geïsoleerde omgeving. Naast de eigen netwerken van mensen zijn er allerlei particuliere initiatieven en vrijwilligersorganisaties in Schagen en Hollands Kroon die een belangrijke bijdrage leveren aan onderlinge hulp- en dienstverlening en het versterken van de sociale cohesie. Denk bijvoorbeeld aan de vrijwillige hulpdiensten (al dan niet van de bureaus), buurtteams en maatjesprojecten. Maar hier vallen uiteraard ook de scholen onder, de sportverenigingen. Dit niveau heeft verder geen reikwijdte in deze beleidsregels, maar wij vinden het van belang om het te noemen omdat het aansluit bij de doelstellingen die genoemd zijn in het vorige hoofdstuk.

Niveau 1: basis voorzieningen

Deze voorzieningen zijn voor iedereen toegankelijk en flexibel van inzet. Ouders en kinderen die een lichte, eenvoudige ondersteuningsvraag hebben kunnen hier altijd terecht zonder bureaucratische rompslomp. De Hulpverwijzer is een instrument voor de jeugdige en zijn ouder om hun weg te vinden in de binnen de gemeentegrenzen aanwezige basisvoorzieningen.

Niveau 2 & 3: individuele voorzieningen in het kader van specialistische hulp

Niet alle problemen zijn nabij, in de buurt en via de inzet van het eigen netwerk, informele zorg of algemene voorzieningen op te lossen. Soms hebben inwoners specifieke, specialistische en/of intensieve ondersteuning nodig. Het gaat om voorzieningen die vaak bovenlokaal, regionaal of soms zelfs landelijk zijn georganiseerd, zoals crisisopvang, pleegzorg, jeugdbescherming. Ook als deze 'zwaardere' vormen van hulp nodig zijn, blijft het uitgangspunt van nabijheid overeind.

In situaties waar de basis niet voldoende ondersteuning biedt, moet snel en dichtbij ondersteuning vanuit individuele voorzieningen worden ingezet. Deze hulp 'moet in een keer goed zijn'. Dat wil zeggen zo licht als het kan en zo zwaar als nodig. In hoofdstuk 4 wordt weergegeven welke individuele voorzieningen in het kader van specialistische hulp beschikbaar zijn.

Tijdens de procedure bekijkt het wijkteam al dan niet aangevuld met de analyse van professionals die al contact hebben gehad met het gezin, welke (combinatie) van zorg en ondersteuning passend is bij de hulpvraag van de cliënt.

De beslissing of iemand voor jeugdhulp in aanmerking komt, is naast het wijkteam voorbehouden aan de huisarts, kinderarts of jeugdarts. De inzet van specialistische jeugdhulp zal altijd worden gebaseerd op het oordeel van deskundigen.

Leeftijdsgrens

De inzet van jeugdhulp vindt plaats op basis van de Jeugdwet en het burgerlijk wetboek, waarbij de leeftijdsgrens van 18 jaar wordt gehanteerd. Indien er binnen 6 maanden nadat een kind 18 jaar is geworden wordt geconstateerd dat er aanvullende hulp noodzakelijk is, kan de hulp uiterlijk worden verlengd totdat de jongvolwassene 23 jaar is geworden.

Alle aanvullende hulp na die leeftijd zal in principe worden gecontinueerd op basis van de beschikbare Wmo-voorzieningen.

Hierbij geldt een uitzondering voor specifieke jeugdreclasseringstrajecten en/of specifieke gevallen van jongvolwassenen met een verstandelijke beperking. Het college behoudt altijd de bevoegdheid om, indien het dat nodig acht, voor deze of andere doelgroepen na deze leeftijdsgrens hulp in te zetten. Het betreft hier uitdrukkelijk uitzonderingsgevallen.

3.Welke basis- en individuele voorzieningen zijn beschikbaar

In artikel 2 lid 3 van de Verordening Jeugdhulp staat dat het college bij nadere regeling vaststelt welke overige en individuele voorzieningen op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn. Hieronder worden deze beschreven.

Jeugdhulp is hulpverlening die is bestemd voor jongeren met problemen, veelal in de vorm van het bieden van bescherming en opvang, of van extra begeleiding en opvoeding. Jeugdhulp wordt aangeboden in de vorm van vrij toegankelijke basisvoorzieningen (zonder indicatie) en individuele voorzieningen (met indicatie).

De volgende vormen van basisvoorzieningen zijn zonder indicatie beschikbaar:

◦ *Jeugd- en jongerenwerk*

De kerntaken van de jongerenwerker zijn signaleren, preventief optreden en vroegtijdige actie organiseren om individuele problemen en problemen met groepen jongeren aan te pakken. De hoofddoelstellingen van het jongerenwerk zijn: signaleren en doorverwijzen, verbinden en stimuleren.

◦ *Sociaal (wijk)team*

Een team van professionals die inwoners op gebied van jeugdhulp kunnen informeren, adviseren en zo nodig ondersteunen.

◦ *(School)maatschappelijk werk*

Het schoolmaatschappelijk werk wordt in het voortgezet onderwijs vormgegeven door een functionaris vanuit het jeugddomein/wijkteam die direct ondersteuning op de school kan bieden, gezinnen kan bezoeken, intensieve begeleiding kan inzetten en in bijzondere gevallen docenten en zorgcoördinatoren kan adviseren en bijstaan. Het wijkteam sluit met deze functionaris en de één gezin – één plan aanpak aan bij het osp op de school. De school is daarmee vindplaats én werkplaats. In het primair onderwijs heeft de schoolmaatschappelijk werker ook een taak die aansluit op de interne zorgstructuur van de school.

◦ *Opvoedondersteuning*

Voorlichting, advies en hulp aan ouders en opvoeders bij opvoedingsvragen en –problemen. Hieronder vallen ook de trainingen en voorlichting die collectief worden aangeboden in het onderwijs en voor-schoolse voorzieningen.

◦ *Jeugdgezondheidszorg*

Zorg die gericht is op het bevorderen, beschermen en beveiligen van gezondheid, groei en lichamelijke en geestelijke ontwikkeling van kinderen en jeugdigen (0-19 jaar). De zorg omvat gezondheidsbevordering, gezondheidsbescherming en ziektepreventie.

• *Veilig Thuis*

Inwoner en professionals kunnen bij één punt terecht met hun zorgen en vragen over en meldingen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

◦ *Vertrouwenspersoon*

Persoon waar inwoners terecht kunnen voor een vertrouwelijk gesprek over b.v. problemen en klachten in verband met geboden zorg- of hulpverlening.

◦ *Kindertelefoon*

het telefonisch hulp bieden aan jeugdigen van acht t/m negentien jaar, die met een vraag of probleem zitten.

◦ *Mantelzorgondersteuning*

Mantelzorg is zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt gegeven aan een hulpbehoevende door één of meerdere leden van diens directe omgeving, waarbij de zorgverlening direct voortvloeit uit de sociale relatie.

De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn met indicatie beschikbaar:

• *Pleegzorg*

Vorm van uithuisplaatsing, hetzij vrijwillig of gedwongen, waarbij de jeugdige verzorging en vervanging van de oorspronkelijke opvoedsituatie, wordt geboden.

• *JeugdzorgPlus*

Een intensieve vorm van jeugd- en opvoedhulp voor jeugdigen die ernstige gedragsproblemen hebben en zich aan de noodzakelijke behandeling dreigen te onttrekken. JeugdzorgPlus betekent hulp met dwang en drang voor jeugdigen voor wie een 'machtiging gesloten jeugdzorg' is afgegeven door de kinderrechter.

• *Crisishulp en –opvang*

Acute hulp en zo nodig verblijf van de jeugdige.

• *Jeugdbescherming*

Jeugdbescherming is een maatregel die de rechter dwingend opgelegd. Dit gebeurt wanneer de gezonde en veilige ontwikkeling van het kind of jeugdige wordt bedreigd en vrijwillige hulp niet of niet voldoende helpt.

• *Jeugdreclassering*

Jeugdreclassering is een combinatie van intensieve begeleiding en controle voor jongeren die veroordeeld zijn of verdacht worden van een strafbaar feit.

• *Residentiële hulp*

Bij residentiële hulp verblijven jeugdigen (tijdelijk) buiten het eigen gezin. Het doel van deze vorm van jeugdhulp is het bieden van een veilige en stabiele opgroeiomgeving, wanneer daar in de thuissituatie geen invulling aan gegeven kan worden.

• *Dyslexiezorg*

Hulp en begeleiding bij ernstige lees- en spellingsproblematiek.

• **3-milieus voorziening**

Verblijf en behandeltrajecten voor kinderen in de LVB doelgroep (IQ tussen de 50 en 85).

• **Generalistische basis GGZ**

Niet vrij toegankelijke behandeling van jeugdigen met psychische/psychiatrische problematiek.

• **specialistische GGZ (SGGZ)**

SGGZ wordt ingezet bij complexe en ernstige psychische/psychiatrische stoornissen. SGGZ diagnosticeert en behandelt deze aandoeningen

• **Specialistische jeugdzorg**

Programma's en trainingen die zich richten op de aanpak van complexe (multi)problematiek. Toegang kan zowel vrijwillig als onder dwang zijn.

• **Persoonlijke begeleiding, verzorging en kort verblijf**

Persoonlijke begeleiding van jeugdigen met een somatische of psychiatrische aandoening, beperking of handicap maakt het mogelijk dat zij zelf in hun eigen persoonlijke verzorging voorzien. Deze zorgsoorten zijn gericht op het bevorderen, het behoud of het compenseren van zelfredzaamheid van de jeugdigen en de omgeving. Kort verblijf is tijdelijke opvang van jeugdigen met een somatische of psychiatrische aandoening, beperking of handicap om de ouders/verzorgers te ontlasten.

De volgende vormen van jeugdhulp worden niet aangeboden / vergoed via Zorg in Natura en dienen te worden gefinancierd met behulp van eigen financiering. Dit zijn de vormen van jeugdhulp die voorheen uit de aanvullende verzekering aan cliënten vergoed werden.

- *Alternatieve (ook wel: complementaire) psychosociale zorg, voornamelijk gericht op de preventie.*
- *Psychosociale zorg*

een verzamelaar voor verschillende soorten niet-reguliere psychotherapieën, de zogenaamde niche therapieën. Hieronder verstaan wij in ieder geval:

- Integraal therapie
 - Kindertherapie
 - Speltherapie
 - Psychotherapie
 - Psychomotorische therapie
 - Associatie voor psychotherapie
 - Mindfulness
4. Vervoer jeugdige

Kinderen en jongeren met een beperking konden tot 2015 aanspraak maken op vervoer vanuit de AWBZ. Bijvoorbeeld om naar de dagbesteding of dagbehandeling te gaan. Hetzelfde gold voor jongeren met psychische problemen en stoornissen, zij konden tot 2015 recht hebben op vervoer vanuit de Zvw. Vanaf 1 januari 2015 vallen begeleiding en behandeling onder nieuwe wetten. Het recht op vervoer is naar die nieuwe wetten meegegaan. Hieronder het overzicht:

Vervoer voor kinderen met lichamelijke ziekte of beperking:

Naar dagbesteding: Jeugdwet (gemeente)

Naar dagbehandeling: Wet langdurige zorg (zorgkantoor)

Naar logeeropvang: Jeugdwet (gemeente)

Naar instelling voor kortdurend verblijf op grond van de Wlz: Wet langdurige zorg (zorgkantoor)

Voor deze taken is het vervoer ingekocht bij de aanbieder (combinatie dagbesteding en logeeropvang (als onderdeel van kortdurend verblijf) . Het vervoer is onderdeel van de indicatie en hoeft niet apart te worden geïndiceerd.

Vervoer voor kinderen met verstandelijke beperking:

Naar dagbesteding: Jeugdwet

Naar dagbehandeling: Jeugdwet

Naar dagbehandeling op grond van de Wlz: Wet langdurige zorg (zorgkantoor). Dit geldt ook als uw kind in aanmerking komt voor het Wlz-overgangsrecht voor mensen zonder ZZP, en u uw kind hiervoor ook heeft aangemeld bij het CIZ of het Informatiepunt Wlz-overgangsrecht.

Naar logeeropvang: Jeugdwet (gemeente)

Naar instelling voor kortdurend verblijf op grond van de Wlz: Wlz (zorgkantoor)

Voor deze taken is het vervoer ingekocht bij de aanbieder (combinatie dagbesteding, dagbehandeling en logeeropvang (als onderdeel van kortdurend verblijf). Het vervoer is onderdeel van de indicatie en hoeft niet apart te worden geïndiceerd.

Vervoer voor kinderen met psychische aandoening:

Naar dagbesteding: Jeugdwet (gemeente)

Naar logeeropvang: Jeugdwet (gemeente)

Er bestaat een nieuwe doelgroep: vervoer naar dagbehandeling (gemeente). Het gaat om jeugdigen die dagbehandeling nodig hebben en tot 1 januari 2015 vielen onder de hardheidsclausule van de Zorgverzekeringswet: vervoer voor mensen die frequent/over lange afstand voor hun behandeling moeten reizen, en voor wie een "onbillijkheid van overwegende aard" aan de orde is.

Tot 2015 heeft de zorgverzekeraar voor deze doelgroep de volgende formule gehanteerd om te beoordelen of een verzekerde op grond van de hardheidsclausule aanspraak kan maken op ziekenvervoer: (aantal maanden behandeling in totaal) x (aantal keren behandeling p/week) x (aantal weken behandeling p/maand) x (aantal km enkele reis) x 0,25 (= wegingsfactor)

De variabele onderdelen zijn afhankelijk van de persoonlijke situatie van een verzekerde. Is de uitkomst gelijk aan of groter dan 250, dan kan een verzekerde op grond van de hardheidsclausule aanspraak maken op ziekenvervoer.

Voorbeelden toepassing hardheidsclausule

A	B	C	
Aantal maanden	6	4	12
x Aantal keren per week	3	5	1
x Aantal weken per maand	4	4	4
x Aantal kilometers enkele reis	40	15	9
x Wegingsfactor	0,25	0,25	0,25
= Uitkomst	720	300	108

Bovenstaande rekentool wordt gehanteerd indien de ouder een vergoeding krijgt voor het vervoer. Indien uit de beoordeling blijkt dat het vervoer vanuit de gemeente geregeld wordt, omdat er een combinatie kan worden gevonden met het onderwijs, zullen wij ten behoeve van de uitvoering altijd beoordelen of dit gecombineerd kan worden met het vervoer door de aanbieder van het leerlingenvervoer.

Vervoer voor kinderen met zintuiglijke beperking:

Naar dagbesteding: Jeugdwet (gemeente)

Naar dagbehandeling: Zorgverzekeringswet (basispakket van de zorgverzekering)

Naar logeeropvang: Jeugdwet (gemeente)

Naar instelling voor kortdurend verblijf op grond van de Wlz: Wet langdurige zorg (zorgkantoor)

Voor deze taken is het vervoer ingekocht bij de aanbieder (combinatie dagbesteding, dagbehandeling en logeeropvang (als onderdeel van kortdurend verblijf) . Het vervoer is onderdeel van de indicatie en hoeft niet apart te worden geïndiceerd.

Vervoer voor kinderen in de gesloten jeugdzorg

Komt nog vanaf 2016 het vervoer voor jongeren die in de gesloten jeugdzorg zitten. Dit is in 2015 nog door VWS geregeld, vanaf 2016 wordt dit integraal onderdeel van de trajecten of maakt het onderdeel uit van de indicatie en hoeft niet apart te worden geïndiceerd.

5.Onderwerpen voor beoordeling van aanvraag

Familiegroepsplan

Wat is een familiegroepsplan?

In een familiegroepsplan staat welke problemen de jeugdige of het gezin heeft, welke hulp nodig is, en wie die hulp geeft. Ouders, familieleden of andere directbetrokkenen kunnen een familiegroepsplan maken. Op deze manier kunnen zij meedenken en mee helpen aan een oplossing.

Wanneer is een familiegroepsplan mogelijk?

Een jeugdige kan om allerlei redenen hulp nodig hebben, bijvoorbeeld bij opgroei- en opvoedproblemen, zorg vanwege een beperking of psychische behandeling. De familie en het sociale netwerk krijgen in die situaties eerst de gelegenheid om samen een plan voor de hulpverlening te maken. Dit geldt ook als het kind of de jongere te maken heeft met jeugdbescherming. De ouders moeten dan wel het ouderlijk gezag hebben over hun kind.

Waarom is een familiegroepsplan belangrijk?

Een familiegroepsplan geeft familie en het sociale netwerk meer verantwoordelijkheid en meer controle. Mensen in het sociale netwerk zijn overigens niet altijd familie; het is ook mogelijk bijvoorbeeld een leraar, bevriende buur of wijkteam te betrekken.

Wat staat er in het plan?

In het plan kan zowel hulp uit het eigen netwerk als professionele hulp beschreven worden.

Is een familiegroepsplan verplicht?

Directbetrokkenen hebben het recht om zelf een plan te maken, maar het is geen plicht. Als zij geen plan maken, zal de professionele hulpverlening dat doen.

Woonplaatsbeginsel

In de Jeugdwet is uitgewerkt hoe het woonplaatsbeginsel dient te worden toegepast bij de inzet van deze voorzieningen. Hiermee wordt helderheid verschaft welke gemeente verantwoordelijk is voor de in te zetten hulp in bijzondere of onduidelijke gevallen.

De verantwoordelijke gemeente is in beginsel de gemeente waar de ouder met gezag woont. Als een jeugdige en zijn of haar ouders hulp nodig hebben, wordt eerst bekeken waar het gezag ligt. Daarna wordt vastgesteld wat het adres is. Zo wordt duidelijk welke gemeente verantwoordelijk is voor de desbetreffende jeugdige. Bij een verhuizing, een wijziging in het gezag of als de jeugdige meerderjarig wordt, verandert de situatie. Voor de nieuwe situatie moet opnieuw met behulp van het stappenplan worden bepaald welke gemeente op dat moment de verantwoordelijke gemeente is.

In bijlage 2 worden dit per situatie verder beschreven. In deze bijlage is ook een stroomschema opgenomen ter bepaling van de verantwoordelijke gemeente.

Ouderbijdrage

In de Jeugdwet en Jeugdbesluit is geregeld dat voor jeugdhulp met verblijf buiten het gezin een ouderbijdrage moet worden betaald. Vanaf 1 januari 2015 int het CAK de ouderbijdrage Jeugdwet. Vóór 1 januari 2015 was het LBIO hiervoor verantwoordelijk.

De gemeente wijst aan wie die de ouderbijdrage moet betalen. Vervolgens stuurt de gemeente de gegevens naar het CAK. De ouder krijgt dan van het CAK een factuur waarin de hoogte van de ouderbijdrage staat.

De ouderbijdrage is een bijdrage in de kosten van jeugdhulp waarbij er sprake is van hulp met verblijf buiten het gezin.

1. Het kind verblijft buiten het gezin waarbij jeugdhulp wordt verleend.
Het gaat dan bijvoorbeeld om verblijf in een pleeggezin, ggz-instelling of een multifunctioneel centrum.
2. Het kind verblijft in een justitiële jeugdinrichting waarbij er sprake is van ondertoezichtstelling.

Men betaalt ook een ouderbijdrage als het kind buiten het gezin verblijft en dit uit een persoonsgebonden budget wordt betaald.

De hoogte van deze ouderbijdrage is afhankelijk van:

- de leeftijd van uw kind;
- de soort hulp die uw kind ontvangt;
- het aantal dagen of dagdelen per week dat het kind buiten het gezin verblijft.

De bedragen in onderstaande tabel zijn per maand en op basis van verblijf van 7 dagen per week voor 'dag' en 10 dagdelen per week voor 'dagdeel'. De bedragen gelden vanaf 1 januari 2015.

Leeftijd kind	Dag (etmaal)	Dagdeel (deel van etmaal)
0 t/m 5 jaar	€ 75,75	€ 37,88
6 t/m 11 jaar	€ 104,16	€ 52,08
12 t/m 20 jaar	€ 132,56	€ 66,28

De ouderbijdrage is verschuldigd door:

- onderhoudsplichtige ouders en stiefouders van het kind;
- iemand (anders dan de ouder) die het kind verzorgt en opvoedt;
- de verwekker van het kind aan wie het vaderschap is toegewezen;
- degene die samen met de ouder het gezag heeft over het kind.

Pleegouders hoeven geen ouderbijdrage te betalen.

Het CAK stelt op grond van artikel 8.1.3. van de Jeugdwet de verschuldigde ouderbijdrage buiten invordering voor een :

- ontvanger van algemene bijstand (art. 20 lid 1, of art. 23 lid 1 sub a van Participatiewet);
- ontvanger van een verstrekking op grond van artikel 9, eerste lid, van de Regeling verstrekking asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 en die geen ander inkomen heeft;
- ontvanger van zak- en kleedgeld op grond van artikel 41 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden; of
- ontvanger van zak- en kleedgeld die geen inkomen heeft en die een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel ondergaat in een penitentiaire inrichting, in een inrichting voor de verpleging van ter beschikking gestelden, in een inrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen of in een psychiatrisch ziekenhuis als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder h, van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen.

De bijdrageplichtige moet aantonen dat één van bovengenoemde situaties van toepassing is.

NB Het beleid m.b.t. ouderbijdrage is in de Jeugdwet en het Jeugdbesluit (AMvB) geregeld. De gemeente kan **niet**, zoals in de Wmo wel het geval is, op dit onderdeel eigen beleid formuleren. Dit is al op centraal niveau geregeld. Het is aan gemeenten en het CAK om de wet- en regelgeving op dit onderdeel uit te voeren.

Beëindiging van de jeugdhulpvoorziening

Het college kan een toegekende aanspraak op een jeugdhulpvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk beëindigen, indien:

- a. niet wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld bij of krachtens de wet of de verordening;
- b. de jeugdige verhuist of wordt elders opgenomen (voor meer informatie omtrent het woonplaatsbeginsel wordt u verwezen naar bijlage 2);
- c. de jeugdige en zijn ouders zich niet houdt aan de verplichtingen verbonden aan het gebruik van de jeugdhulpvoorziening of het persoonsgebonden budget;

- d. de jeugdige is overleden, waarbij het persoonsgebonden budget eindigt op de dag gelegen na de dag van overlijden.

Fraudebestrijding

Het college zet in op fraudepreventie. Onderdeel daarvan is de wijze waarop het college ouders en jeugdigen informeert over de rechten en plichten, die aan het ontvangen van een jeugdhulpvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en on-eigenlijk gebruik.

Vertrouwenspersoon

De functie van de vertrouwenspersoon wordt voor de jaren 2015 en 2016 uitgevoerd door de Stichting Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg en geldt voor alle vormen van jeugdhulp.

De vertrouwenspersoon is voor de cliënt gratis.

De functie van vertrouwenspersoon is vastgelegd in de Jeugdwet. Het Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg (AKJ) is een onafhankelijke landelijke organisatie. Jongeren, kinderen, ouders en verzorgers kunnen hierop een beroep doen als zij vinden dat hun behandeling of bejegening beter kan en als zij een vraag hebben over hun rechtspositie in de jeugdhulp. Ook professionals kunnen voor informatie en advies een beroep op het AKJ doen.

De kerntaken van het AKJ zijn; het beantwoorden van vragen, informeren van cliënten en professionals, het bevorderen van de communicatie tussen cliënt en hulpverlener, het ondersteunen bij klachten- en/of bezwaarprocedures, het signaleren van verbeterpunten alsmede het adviseren van jeugdhulpinstanties. De medewerkers houden zich aan de Meldcode Kindermishandeling en Huiselijk geweld.

Klachtenregeling

Klachten van jeugdigen en hun ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van aanvragen als bedoeld in de verordening, worden afgehandeld met in acht neming van Hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de klachtenregeling van de gemeente.

Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders ten aanzien van alle voorzieningen die zij verstrekken. Naast andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een cliëntervaringsonderzoek.

6. Wie komt in aanmerking voor een jeugdhulpvoorziening?

Een cliënt komt slechts in aanmerking voor een individuele voorziening zoals bedoeld in artikel 2 lid 2 van de verordening, indien:

- a. de jeugdige op eigen kracht, of met zijn ouders en de personen die tot hun sociale omgeving behoren geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden (artikel 2.1 aanhef, onderdeel d van de Jeugdwet); en
- b. er geen oplossing gevonden kan worden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een basisvoorziening; of
- c. geen oplossing gevonden kan worden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van voorliggende- of andere voorzieningen die buiten de Jeugdwet vallen.

Het college neemt het verslag als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een individuele voorziening.

Bij de bepaling van eigen kracht zal het college beoordelen of de cliënt of de ouders/verzorgers zelf in staat geacht mag worden een oplossing te vinden voor zijn hulpvraag door te kijken naar alle leefdo-
meinen aan de hand van de volgende punten:

- a. Screening van de eigen kracht van het netwerk aan de hand van een door het college te ontwikkelen instrument: zelfredzaamheidsmatrix.
- b. Screening van reeds aanwezige voorzieningen in het netwerk of beschikbare algemene- of voorliggende voorzieningen in de directe omgeving van de cliënt.
- c. Uitsluiten dat er sprake is van andere achterliggende problematiek die ernstiger is dan de gestelde hulpvraag.

Het wijkteam houdt bij de beoordeling welke individuele voorziening noodzakelijk is redelijkerwijs rekening met:

- a) de godsdienstige gezindte, levensovertuiging en culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders;
- b) de persoonlijke wensen van de jeugdige en zijn ouders.

Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing is afgegeven via de rechter of gecertificeerde instelling. In geval dat een verwijzing is afgegeven via de rechter of gecertificeerde instelling, dient het wijkteam de individuele jeugdhulpvoorziening schriftelijk toe te kennen.

Het wijkteam kent eveneens een individuele jeugdhulpvoorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing is afgegeven via de huisarts, medisch specialist, jeugdarts.

Het wijkteam kent geen individuele voorziening toe voor psychologische interventies binnen de GGZ die niet voldoen aan de stand der wetenschap en praktijk. In dit verband verwijzen we u naar het overzicht van het Zorginstituut Nederland, waarin wordt aangegeven welke psychologische interventies binnen de GGZ wel en niet voldoen aan de stand der wetenschap en praktijk. Dit is een dynamische lijst, die meegaat met de ontwikkelingen in de wetenschap en praktijk. Deze lijst werd in 2014 gehanteerd als basis voor vergoeding van ggz uit de basiszorgverzekering. Het gaat dus om voortzetting van het huidige landelijke beleid op dit terrein.

7.Procedure jeugdhulp via wijkteam

Toegang via deskundigen

Op grond van artikel 2.9, onder a, van de Jeugdwet moeten gemeenten onder meer de voorwaarden voor toekenning van jeugdhulp regelen, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Het college is bevoegd om de toegang tot jeugdhulp te verlenen op grond van de wet. In de praktijk zal het college de *beslissing over het inzetten* van jeugdhulp niet zelf uitvoeren, maar mandateren aan deskundigen. Deze deskundigen zijn werkzaam in het wijkteam.

Melding hulpvraag

Iedere jeugdige of ouder die zijn woonplaats heeft in de gemeente kan zich rechtstreeks met een jeugdhulpvraag melden bij het wijkteam'. Het woonplaatsbeginsel is hierop van toepassing.

- In spoedeisende gevallen treft het wijkteam, namens het college, zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vragen zij een machtiging gesloten jeugdhulp zoals bedoeld in artikel 6 van de (jeugd)wet.
- Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een basisvoorziening .

Toelichting

Het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Het college is bevoegd om de toegang tot jeugdhulp te verlenen op grond van de wet. In onze gemeente is de beslissing over het inzetten van jeugdhulp gemandateerd aan deskundigen in het wijkteam. Zij zullen deze melding in ontvangst nemen.

De melding is het eerste contact van jeugdigen en ouders met het team om aan te geven dat zij behoefte hebben aan jeugdhulp.

Het wijkteam dient te bekijken waar het gezag ligt; welke gemeente is verantwoordelijk voor de desbetreffende jeugdige. Ter bepaling hiervan hebben het Rijk en de VNG samen een stroomschema ontwikkeld voor gemeenten (zie bijlage 2 woonplaatsbeginsel). Door de stappen in het schema te volgen, wordt duidelijk welke gemeente verantwoordelijk is voor het bepalen en financieren van de benodigde jeugdhulp.

Het wijkteam zorgt dat de vraag van de inwoner zo duidelijk mogelijk is (ook wel vraagverheldering genoemd). Het team zal vervolgens waar mogelijk informatie of advies geven op basis waarvan de inwoner verder kan. Het zal dan over het algemeen gaan over relatief eenvoudige vragen.

De vraag van de inwoner kan ook bestaan uit een aanvraag voor toegang tot een individuele voorziening. Het team bespreekt de (achterliggende) vraag volgens bovenstaande stramien en gaat desgewenst een keukentafelgesprek aan.

De huisarts, medisch specialist, jeugdarts of andere betrokken instanties kunnen jeugdigen en ouders ook rechtstreeks verwijzen naar zowel een individuele (zie artikel 3 Verordening Jeugdhulp) als een basisvoorziening. De basisvoorzieningen zijn vrij toegankelijk, inwoners kunnen hier direct naartoe zonder meldingsprocedure

Vooronderzoek

Het wijkteam bepaalt de te hanteren woonplaats, met dien verstande dat bij de start van jeugdhulp of een maatregel altijd een bepaling wordt gedaan van het woonplaatsbeginsel volgens de landelijke richtlijnen.

- Het wijkteam verzamelt, in overleg met de jeugdige en/of de ouders, ten behoeve van het (keukentafel) gesprek alle voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie.
- Het wijkteam maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek en brengt de jeugdige en zijn ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familie-groepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familie-groepsplan.
- Voor het gesprek verschaffen de jeugdige of zijn ouders aan het wijkteam alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het wijkteam voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen. De jeugdige of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.

- In overleg met de jeugdige of zijn ouders kan worden afgezien van een vooronderzoek.

Voor het vooronderzoek (naar aanleiding van de jeugdhulpvraag) worden relevante bekende gegevens in kaart gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn. Ook is een goede afstemming mogelijk met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen.

Indien gegevens nodig zijn waartoe het wijkteam geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan zij de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien. Het vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn en omvat ook de uitnodiging voor het gesprek.

In het kader van de rechtmatigheid wordt in ieder geval de identiteit van de jeugdige of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. Tevens kan worden beoordeeld of sprake is van een voorliggende voorziening en of het college op grond van artikel 1.2 van de wet al dan niet is gehouden om een voorziening op basis van deze wet te treffen.

Het wijkteam kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek. Als het team al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien.

Familiegroepsplan

Dat jeugdigen en ouders niet gedwongen kunnen worden om een familiegroepsplan op te stellen spreekt voor zich, uiteraard kan het wijkteam het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – wel aanraden en stimuleren. Bovendien, ook als er geen familiegroepsplan wordt opgesteld, zullen bepaalde zaken die ter sprake kunnen komen tijdens het opstellen van een familiegroepsplan óók ter sprake komen tijdens het vooronderzoek (een gesprek tussen het wijkteam en de jeugdige of zijn ouders). Dan gaat het bijvoorbeeld om het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden. Het kan zijn dat het nodig is om enige vorm van cliëntondersteuning te bieden bij het opstellen van een familiegroepsplan om hier effectief uitvoering aan te geven. Deze ondersteuning dient geboden te worden als de jeugdige of zijn ouders hier behoefte aan hebben. Uiteraard kunnen de jeugdige of zijn ouders niet gedwongen worden om genoemde ondersteuning te accepteren, maar kan het wijkteam het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – ook hier wel aanraden en stimuleren. Welke vorm deze ondersteuning heeft, is aan het wijkteam, bovendien kan deze van geval tot geval verschillen.

In het familiegroepsplan staan in de eerste plaats de afspraken over wat de jeugdige en/ of zijn ouders zelf gaan oppakken. Daarnaast wordt beschreven welke overige jeugdhulpvoorzieningen en welke individuele jeugdhulpvoorzieningen nodig zijn. Het familiegroepsplan beschrijft niet de wijze van invulling van de ondersteuning, van het 'hoe'. i.c. de concrete werkafspraken. Dat is onderwerp van gesprek tussen de inwoner en degene die ondersteuning verleent, specifiek in het geval van individuele voorzieningen en wordt vastgelegd in het ondersteuningsplan.

Het familiegroepsplan vormt de verbinding met ondersteuning uit andere voorzieningen bijvoorbeeld onderwijs, participatie en volwassenenzorg. Er kunnen afspraken aan toegevoegd worden, wanneer dat naar inzicht van de jeugdige en/of de ouders of het wijkteam van belang is. Bovendien kan het zijn dat als er meerdere vragen/problemen in een gezin zijn, deze niet allemaal tegelijkertijd worden opgepakt. Het familiegroepsplan moet binnen redelijke termijn opgesteld worden. Een vaste termijn stellen is niet mogelijk, aangezien dit ook mede afhangt van de mate waarin en de vorm van eventuele geboden ondersteuning. Omdat het onderwerp zal zijn van het onderzoek, ligt het voor de hand het familiegroepsplan voorafgaand aan het begin van het onderzoek wordt opgesteld. Maar ook tijdens het onderzoek kan mogelijk nog de (gedeelte) wens ontstaan om de eigen kracht nader te onderzoeken en een familiegroepsplan op te stellen. Zo de situatie zich daarvoor leent, kan dan besloten worden hiermee aan de slag te gaan en het onderzoek daarna voort te zetten.

Als er een familiegroepsplan is opgesteld, kan dit de basis vormen voor het plan dat door hulpverlener wordt opgesteld.

Het (keukentafel) gesprek

Als het wijkteam een vraag niet kan beantwoorden door middel van informatie en advies – ter beoordeling van de inwoner en/of verwijzer/signaleerder – vindt er een keukentafelgesprek plaats. Het gesprek vindt plaats bij de inwoner/gezin thuis, of als dat niet op prijs wordt gesteld op de locatie van het team, de vindplaats (bijv. school) of eventueel ander afgesproken locatie.

- Het wijkteam informeert de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgpcedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.

- Het wijkteam onderzoekt in een gesprek met de jeugdige of zijn ouders en mogelijk andere betrokkenen, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
 - d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
 - e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
 - f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
 - g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders, en
 - i. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een PGB, waarbij de jeugdige of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze.
- De deskundige kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.
- Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het team dat als eerste bij het onderzoek.
- In de gevallen bedoeld in artikel 8.2.1 van de wet informeert het wijkteam de ouders dat een ouderbijdrage is verschuldigd en hoe deze bijdrage wordt geïnd.

NB De hoogte van de ouderbijdrage moet overigens niet in de beschikking worden opgenomen. Dat loopt immers via het bestuursorgaan dat Ingevolge artikel 8.2.3 van de wet door de Ministers is belast met de vaststelling en de inning van de ouderbijdrage. Dit is het CAK.

In de onderdelen a tot en met i zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken. Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel g valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de AWBZ of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Uiteraard zal altijd het team moeten oordelen welke jeugdhulp zij nodig acht en in welke mate de jeugdige en zijn ouders, zo nodig met hulp uit de naaste omgeving, op eigen kracht bepaalde problemen (deels) kunnen oplossen. Een deugdelijk familiegroepsplan, al dan niet opgesteld met hulp van de gemeente, kan deze stap in het proces vergemakkelijken. Het team dient een familiegroepsplan als eerste te betrekken bij het onderzoek; het kan een deugdelijk familiegroepsplan niet zomaar naast zich neer leggen. Dit plan wordt getoetst door de professional in het wijkteam die toegang verleent.

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek bij het wijkteam plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken.

Aangegeven is dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Het kan zelfs gaan om diagnostiek om voor een psychiatrische behandeling in aanmerking te komen of voor een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging aan ten grondslag ligt.

Verslag

Het wijkteam maakt van het gesprek een verslag. Het verslag wordt zo spoedig mogelijk na het gesprek, doch uiterlijk binnen 6 weken na melding van de hulpvraag, aan de jeugdige en/of de ouders gestuurd c.q. overhandigd, tenzij zij hebben meegedeeld dit niet te wensen.

Het gespreksverslag bevat afspraken over vervolgstappen in verband met de besproken jeugdhulpvraag. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of zijn ouders worden aan het verslag toegevoegd.

Het verslag kan worden aangemerkt als een aanvraag, indien dit door de jeugdige en/of zijn ouders is ondertekend en dit expliciet is aangegeven.

Het verslag is in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure.

De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14 33 841, nr.3) staat hierover dat het college een weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekt om de cliënt in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening (lees: individuele voorziening). Dat moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor het wijkteam inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een jeugdhulpvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt. Uiteraard zal de weergave van de uitkomsten van het onderzoek variëren met de uitkomsten van het onderzoek.

Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de cliënt van mening is goed geholpen te zijn en de uitkomst is dat geen aanvraag van een individuele maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal uiteraard een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn.

Desgewenst kan het wijkteam de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek ook gebruiken als een met de cliënt overeengekomen familiegroepsplan waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, zijn vastgelegd. Het is in dat geval passend dat het wijkteam en de cliënt dit plan ondertekenen.

Het later toevoegen van opmerkingen of het aanbrengen van wijzigingen of het herstellen van feitelijke onjuistheden is eveneens vormvrij.

Aanvraag

Jeugdigen en/of de ouders kunnen een aanvraag om een individuele jeugdhulpvoorziening schriftelijk indienen bij het wijkteam.

Het wijkteam kan een ondertekend verslag van het gesprek en, in voorkomend geval het familiegroepsplan, aanmerken als aanvraag als de jeugdige of zijn ouders dat op het verslag hebben aangegeven. Uit de aanvraag blijkt welke ondersteuning wordt aangevraagd door de jeugdige en/of zijn ouders en welk doel deze ondersteuning dient.

Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele jeugdhulpvoorziening te verkrijgen.

In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze beleidsregels wijken daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan (lees: wijkteam) dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald).

Advisering

Het wijkteam kan extern advies inwinnen indien dat voor de beoordeling van een aanvraag of het opstellen van het gezinsplan nodig is; als dat de enige mogelijkheid is om een zorgvuldig onderzoek naar de aanvraag te doen, is het zelfs in zekere zin verplicht. Het is bij de adviesvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt versterkt, zodat duidelijk is voor de cliënt en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

Inhoud beschikking en beslistermijnen

In de beschikking tot verstrekking van een individuele maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als PGB wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.

Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

- welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
- wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
- hoe de voorziening wordt verstrekt, en, indien van toepassing,
- welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.

Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een PGB wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

- voor welk resultaat het PGB kan worden aangewend;
- welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het PGB.
- wat de hoogte van het PGB is en hoe hiertoe is gekomen;
- wat de duur is van de verstrekking waarvoor het PGB is bedoeld, en
- de wijze van verantwoording van de besteding van het PGB.

Als sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover in de beschikking geïnformeerd.

In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een redelijke termijn van acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, dient het bestuursorgaan dit binnen deze termijn aan de aanvrager mede te delen en daarbij een redelijk termijn te noemen waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, derde lid, van de Awb).

De wetgever heeft aangegeven dat bestuursorganen er altijd naar moeten streven binnen de wettelijke termijnen besluiten te nemen. Na het verstrijken van een wettelijke beslistermijn dient een bestuursorgaan zich derhalve in te spannen om op een zo kort mogelijke termijn alsnog te besluiten. Met een kennisgeving als hiervoor bedoeld, vrijwaart het college zich niet voor de mogelijkheid dat de aanvrager bij overschrijding van de wettelijke beslistermijn op grond van art. 6:12 lid 2 artikel 6:12 lid 2 Awb bezwaar maakt of beroep instelt tegen een fictieve weigering.

Bovendien moet het college met goede argumenten komen, wil het de beslistermijn uitstellen. Wanneer de cliënt vindt dat het college geen goede redenen heeft voor het uitstel, of de beslissing te lang uitstelt, kan de cliënt aanspraak maken op een dwangsom (Tweede Kamer, vergaderjaar 2013–2014, 33 841, nr. 64, blz. 81-82).

8.Regels ten aanzien van het Persoonsgebonden Budget

Het college verstrekt een persoonsgebonden budget aan de jeugdige of diens ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken (artikel 8.1.1. van de Jeugdwet).

Een persoonsgebonden budget (PGB) kan een geschikt instrument zijn voor de cliënt om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Het is een verstrekingsvorm die bij uitstek geschikt is voor mensen die zelf de regie over hun leven kunnen voeren. De gemeente vindt het van belang dat mensen eigen regie over hun leven kunnen voeren en dat zij, indien zij dit wensen, hiervoor een PGB kunnen inzetten.

Daar waar zorg in natura niet passend is, kan een PGB worden verstrekt. Met het persoonsgebonden budget kunnen nieuwe, niet door de gemeente gecontracteerde aanbieders worden gefinancierd, waarmee het persoonsgebonden budget een belangrijke functie vervult bij het bevorderen van innovatie in het beschikbare ondersteuningsaanbod.

NB Voor de uitvoering van diagnostiek en behandeling GGZ, crisisopvang, pleegzorg en een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering wordt geen PGB verstrekt. Hetzelfde geldt als de jeugdige moet worden opgenomen in een gesloten accommodatie voor jeugdhulp.

Voorwaarden om in aanmerking te komen voor een PGB

Uitgangspunt is dat de klant een individuele voorziening 'in natura' krijgt. De mogelijkheid van een toekennen van een PGB bestaat echter, indien de aanvrager dit wenst. Aan het toekennen van een PGB verbindt de wetgever evenwel strenge voorwaarden.

Persoonlijk plan

Een individuele voorziening in de vorm van een PGB wordt alleen verstrekt, indien de cliënt dit aan de hand van een persoonlijk plan motiveert. De cliënt moet motiveren dat het bestaande aanbod van zorg in natura niet passend is. In het plan moet duidelijk worden aangetoond dat de verstrekking van een PGB aantoonbaar leidt tot betere en effectievere ondersteuning. Ook dient de ondersteuning aantoonbaar doelmatiger te zijn. Door het opstellen van een persoonlijk plan wordt de cliënt gestimuleerd na te denken over zijn zorgvraag, deze uit te werken en te concretiseren, en tevens het doelbereik en daarmee de kwaliteit van de zorg te evalueren.

In genoemd plan dienen de volgende zaken te worden aangegeven:

- a. voldoende eigen kracht van de ouders;
- b. een probleemanalyse ;
- c. motivatie waarom een individuele voorziening niet passend is;
- d. de beoogde resultaten van de hulpverlening en ondersteuning;
- e. hoe de kwaliteit van de hulp en ondersteuning gewaarborgd is;
- f. de verwachte / gewenste omvang en duur van ondersteuning;
- g. een begroting.

De gemeente beoordeelt of het persoonlijk plan voldoet.

Voorwaarde 1.Bekwaamheid van de aanvrager

De eerste voorwaarde betreft de bekwaamheid van de aanvrager. Allereerst wordt van een burger verwacht dat deze een zelfstandige waardering kan maken van zijn belangen ten aanzien van de zorgvraag. Een persoon kan bijvoorbeeld worden gevraagd duidelijk te maken welke problemen hij heeft, hoe deze zijn ontstaan en bij welke ondersteuning de aanvrager gebaat zou zijn. Ten tweede wordt van de aanvrager verwacht dat deze de aan de pbg verbonden taken op verantwoorde wijze kan uitvoeren. Bij deze taken kan worden gedacht aan het kiezen van een zorgverlener, het aangaan van een contract, het in de praktijk aansturen van de zorgverlener en bijhouden van een juiste administratie. Door het invoeren van een trekkingsrecht, waarbij het belangrijkste deel van het budgetbeheer wordt overgenomen door de SVB, gaat het bij het toetsen van de bekwaamheid niet om vaardigheden van de klant om een budget te beheren.

Situaties waarin van onbekwaamheid van de aanvrager sprake kan zijn:

- de belanghebbende handelingsonbekwaam is;
- de belanghebbende heeft als gevolg van dementie, een verstandelijke handicap of ernstige psychische problemen onvoldoende inzicht in de eigen situatie heeft;
- er sprake van verslavingsproblematiek is;
- er sprake van schuldenproblematiek is;
- er eerder misbruik gemaakt is van het PGB;
- eerder sprake is geweest van fraude.

Bovenstaande opsomming is niet limitatief. Er kunnen andere situaties denkbaar zijn waarin het verstrekken van een PGB niet gewenst is. In deze situaties kan een PGB worden geweigerd. Om een PGB af te wijzen op overwegende bezwaren, moet er enige feitelijke onderbouwing zijn op grond waarvan afgewezen kan worden. Dit kan een medische onderbouwing zijn, maar ook het aantonen van schulden of eerder misbruik. De onderbouwing wordt in de beschikking vermeld.

Indien de klant niet zelf in voldoende mate in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen, kan iemand uit zijn sociale netwerk hem hierin bijstaan. Dit kunnen bijvoorbeeld een buurman, een voogd, een familielid etc. Ook de vertegenwoordiger van de klant (curator, bewindvoerder, mentor, gemachtigde) die wellicht (nog) niet tot het sociale netwerk van de klant behoort, kan de klant ondersteunen bij het verantwoordelijk inkopen van de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren

De bekwaamheid voor het hebben van een PGB wordt in samenspraak met de aanvrager getoetst, maar het oordeel van de gemeente is hierin leidend. Om een PGB af te kunnen afwijzen, moet er enige feitelijke onderbouwing zijn op grond waarvan afgewezen kan worden. Dit kan een medische onderbouwing zijn, maar ook het aantonen van schulden of eerder misbruik. De onderbouwing wordt in de beschikking vermeld.

Verder dient te worden opgemerkt dat wettelijk is bepaald dat een PGB-houder die voor 4 dagen of meer ondersteuning inkoop een werkgever is, met de werkgeversplichten die daarbij horen. Denk hierbij het overeenkomen van een redelijk uurloon, doorbetalen van loon bij ziekte en hanteren van een redelijke opzegtermijn.

Resumerend

Om na te gaan of de aanvrager op verantwoorde wijze om kan gaan met een PGB wordt de bekwaamheid vooraf beoordeeld door de gemeente. De beoordelingscriteria zijn:

- a. is de budgethouder, dan wel een vertegenwoordiger uit zijn sociale netwerk, of een curator, bewindvoerder, mentor, gemachtigde in staat de eigen situatie en de situatie van de jeugdige te overzien en zelf de benodigde hulp te kiezen, te regelen en aan te sturen?
- b. is de budgethouder goed op de hoogte van de rechten en plichten die horen bij het beheer van een PGB en kan hij/zij hiermee omgaan?
- c. is de budgethouder in staat de opdrachtgeverstaak op zich te nemen, zoals een aanbieder uitzoeken, sollicitatiegesprekken voeren, contracten afsluiten, facturen afhandelen, bewaken van de kwaliteit en de voortgang van de hulp?

Voorwaarde 2. Motivering door aanvrager t.o.v. aangeboden zorg in natura

De tweede voorwaarde betreft de motivering door aanvrager dat het bestaande aanbod niet passend is. Hier gaat het om argumenten van een persoon om aan te geven dat de voorziening in natura die door de gemeente is voorgesteld niet passend is, waardoor de burger gebruik wenst maken van een PGB. Met de argumentatie moet duidelijk worden dat de aanvrager zich in voldoende mate heeft georiënteerd op de voorziening in natura. Wanneer een persoon de onderbouwing in redelijkheid heeft beargumenteerd mag de gemeente de aanvraag niet weigeren. Anders dan bij de eerste en derde voorwaarde is bij de motivering niet het oordeel van het college leidend, maar het oordeel van de aanvrager.

Er zijn enkele concrete voorbeelden te noemen die de aanvrager redelijkerwijs kan aanvoeren om te motiveren dat de ondersteuning niet passend is:

- de benodigde ondersteuning is niet goed vooraf in te plannen;
- de benodigde ondersteuning moet op ongebruikelijke tijd geleverd worden;
- de benodigde ondersteuning moet op veel korte momenten per dag geboden worden;
- de benodigde ondersteuning moet op verschillende locaties geleverd worden;
- als het noodzakelijk is om 24 uur ondersteuning op afroep te organiseren;
- als de ondersteuning door de aard van de beperking (bijvoorbeeld autisme) door een vaste

hulpverlener moet worden geboden.

Ook moet de gemeente rekening houden met de behoeften van personen op het gebied van godsdienstige gezindheid, levensovertuiging of culturele achtergrond. Deze kunnen een reden vormen dat personen kiezen voor een PGB, omdat zij met het PGB een aanbieder kunnen contracteren passend bij de geloofsovertuiging.

Voorwaarde 3. Gewaarborgde kwaliteit van de aanvrager

De voorwaarde om in aanmerking te komen voor een PGB betreft de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning. De kwaliteit dient naar het oordeel van het college gewaarborgd te zijn. De budgethouder heeft op grond van de Wmo zelf de regie over de ondersteuning die hij met het PGB contracteert. Daarmee krijgt hij de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de geleverde ondersteuning en kan hij deze zo nodig bijsturen. Het college kan op basis van deze bepaling vooraf toetsen of de kwaliteit bij de budgethouder voldoende gegarandeerd is. Dit kan door van de aanvrager te vragen deze inzichtelijk te maken. De gemeente is vrij in de manier waarop zij hier invulling aan geeft. Zo kan de gemeente periodiek in gesprek gaan met de budgethouders over de behaalde resultaten met het PGB of steekproefsgewijs toezicht houden op de daaraan verbonden voorwaarden, waaronder de vraag of de ingekochte ondersteuning aan de kwaliteitseisen voldoet.

Afhankelijk van het type jeugdhulp worden meer of minder eisen gesteld over de kwaliteit van hulp die wordt geboden bij een PGB.

Bij persoonlijke verzorging en specialistische vormen van begeleiding is hulp van een geregistreerde professional nodig en een VOG (verklaring omtrent gedrag).

In alle gevallen zijn de volgende kwaliteitsverplichtingen van toepassing:

- de zorgovereenkomst moet zijn afgestemd op het plan van aanpak dat ten behoeve van de budgethouder is opgesteld en moet leiden tot de daarin afgesproken resultaten.
- degene die hulp/ondersteuning verleent moet een VOG kunnen overleggen.
- degene die hulp/ondersteuning verleent moet over een passende opleiding/registratie beschikken.
- de hulpverlener neemt bij zijn werkzaamheden de zorg van een goede hulpverlener in acht en handelt daarbij in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de voor die hulpverlener geldende professionele standaard, uiteraard voor zover de hulpverlener een professional is.
- De hulpverlener is in het bezit van een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens van personen die in hun opdracht beroepsmatig of niet incidenteel als vrijwilliger in contact kunnen komen met jeugdigen of ouders. Een dergelijke verklaring is niet eerder afgegeven dan drie maanden voor het tijdstip dat de aanbieder ging werken.
- De wijkteamconsulent toetst periodiek de voortgang en de mate waarin de resultaten worden bereikt.

Trekkingsrecht

In de Jeugdwet is de verplichting opgenomen dat gemeenten PGB's uitbetalen in de vorm van trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het PGB niet op de bankrekening van de budgethouder stort, maar op rekening van het servicecentrum PGB van de Sociaal Verzekeringsbank (SVB). De belanghebbende burger overlegt per type hulp een zorgovereenkomst (arbeidsrechtelijke toetsing overeenkomst door SVB) en laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel uren hulp zijn geleverd. De SVB zorgt vervolgens voor uitbetaling van de hulpverlener. De niet bestede PGB bedragen worden door de SVB na afloop van de verantwoordingsperiode terugbetaald aan de gemeente.

Bij verandering van hulpverlener dient de belanghebbende burger dit door te geven aan de consulent. Deze zal dan opnieuw kijken of de kwaliteit voldoende is. De gemeente zal dit ook doorgeven bij de SVB. De belanghebbende burger stuurt de zorgovereenkomst met de nieuwe hulpverlener naar de SVB. Op basis van goedgekeurde facturen betaalt de SVB de nieuwe hulpverlener uit.

De SVB verricht in het kader van het trekkingsrecht de volgende diensten:

- advies voor budgethouders op het gebied van arbeidsrecht, werkgeversverplichtingen, loondoorbetaling bij ziekte en Arbo-begeleiding;
- modelovereenkomsten voor budgethouders voor diverse situaties;
- collectieve verzekeringen voor budgethouders voor wettelijke aansprakelijkheid (WA) en rechtsbijstand;
- hulp voor de budgethouder bij de salarisadministratie;
- kwartaalrapportages van geleverde diensten aan Wmo-budgethouders;
- een jaarlijks verslag van de uitvoering van onze dienstverlening.

Voorlichting

Zoals uit de Jeugdwet is af te leiden, is het belangrijk dat belanghebbenden vooraf goed weten wat het PGB inhoudt en welke verantwoordelijkheden ze daarbij hebben. Deze voorlichting zal al bij het moment van aanvragen worden gegeven. Tijdens het Gesprek zal de belanghebbende door de wijkteamconsulent geïnformeerd worden. Het servicecentrum PGB van de SVB verzorgt voorlichting voor en ondersteuning van budgethouders.

Eigen verantwoordelijkheden van de budgethouder

De budgethouder is zelf verantwoordelijk voor het sluiten van een zorgovereenkomst met een hulpverlener. Dit moet via de formats die de SVB hiervoor beschikbaar stelt. Het SVB toetst de arbeidsrechtelijke juistheid van de door de PGB houder ingediende zorgovereenkomsten. Degene die ingeschakeld wordt voor hulp is verantwoordelijk voor het doorgeven van loongegevens aan de Belastingdienst.

Verplichtingen PGB

- a. Het PGB mag niet worden besteed aan een voorziening die voor de jeugdige en/of de ouder algemeen gebruikelijk is.
- b. Uit het PGB mogen geen administratieve bemiddelingsbureaus, geen tussenpersonen of belangenbehartigers worden betaald.
- c. De budgethouder aan wie een PGB is verleend komt met de aanbieder op basis van een plan van aanpak een zorgovereenkomst overeen, waarin ten minste afspraken zijn opgenomen over de kwaliteit en het resultaat van de jeugdhulp, de inschakeling van het type hulpverlener (medewerker van een zorgorganisatie, zzp'er of sociaal netwerk) en wijze van declareren.

Beschikking PGB

Als de belanghebbende kiest voor een PGB, wordt in de beschikking opgenomen:

- welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
- welke andere of overige voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
- welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het PGB;
- wat de hoogte van het PGB is en hoe hiertoe is gekomen (omvang van de voorziening) : de tarieven zijn opgenomen in het Besluit Jeugdhulp dat jaarlijks wordt geactualiseerd;
- wat de duur van de voorziening is waarvoor het PGB is bedoeld;
- de wijze van verantwoording van de besteding van het PGB.

De toekenning eindigt wanneer:

- de budgethouder verhuist naar een andere gemeente;
- de budgethouder overlijdt;
- als de indicatieperiode of geldigheidsduur is verstreken;
- als de budgethouder aangeeft dat zijn situatie is veranderd en (de gemeente) vaststelt dat de voorziening niet meer voldoet;
- de budgethouder geen verantwoording aflegt;
- de budgethouder zijn PGB laat omzetten in voorziening in natura (ZIN).

PGB besteed aan personen uit sociaal netwerk

In het persoonlijk plan van de cliënt kan hij of zij de wens uitspreken om zijn sociaal netwerk of mantelzorgers in te willen zetten. In navolging van de regering is de gemeente van mening dat de beloning van het sociale netwerk in elk geval beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt en dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is dan zorg in natura. Ingeval hiervoor een PGB wordt aangevraagd is voor gemeenten van belang dat slechts een PGB wordt verstrekt indien naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de in te kopen diensten veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

Bij de beoordeling of inzet vanuit het sociale netwerk geoorloofd is, kunnen de volgende factoren meespelen:

- het gaat niet om gebruikelijke zorg;
- er is sprake van langdurige, omvangrijke en frequente ondersteuning;
- er is sprake van zorg en ondersteuning gericht op participatie en zelfredzaamheid. Geen inzet van het sociale netwerk als het gaat om ondersteuning gericht op gedragsverandering en verpleging tenzij dit aantoonbaar beter, efficiënter en doelmatiger is;
- er is sprake van onplanbare 24-uurs ondersteuning en door de aard van de beperking kan alleen een bekende de ondersteuning leveren;
- iemand moet (deels) zijn baan opzeggen om de ondersteuning te kunnen bieden;
- de inzet van PGB leidt aantoonbaar tot betere effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is dan Jeugdhulp in natura.

Bij de ondersteuning door het sociaal netwerk is geen VOG verklaring van toepassing.

Regels voor vaststellen hoogte, toetsing en controle van PGB

1. De hoogte van een pgb voor de verschillende vormen van jeugdhulp wordt per uur of per resultaat bepaald op basis van het laagste tarief per uur of per resultaat voor de betreffende vorm van jeugdhulp in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling.

Er is sprake van een gedifferentieerde tariefstelling voor het persoonsgebonden budget.

In bijlage 3 zijn de geldende maximum PGB-bedragen per categorie dienst opgenomen.

2 a. Een PGB houder die een zorgorganisatie inschakelt met medewerkers in loondienst met de voor de sector toepasselijke cao (veelal VVT), kan het maximum (100%) PGB-tarief ontvangen.

b. Inschakeling van een zzp'er of zorgorganisatie die een lagere cao hanteert, leidt als gevolg van aannemelijke minderkosten, tot een verlaging van het maximum PGB-tarief met 15%.

- c. Bij inschakeling van iemand uit het sociaal netwerk door een PGB houder geldt een korting op het PGB-tarief van 50%. Dit met een maximum van € 20,- per uur en bij kortdurend verblijf maximaal € 30,- per etmaal (zie overeenkomstig PGB tarief Wet langdurige zorg voor hulp van niet professionele zorgverleners).
- d. De genoemde kortingspercentages en de onder 1 genoemde minimumtarieven gelden als uitgangspunt. Indien de PGB houder kan aantonen dat in zijn situatie het PGB-tarief niet toereikend is om passende ondersteuning in te kopen, kan aanpassing plaatsvinden tot maximaal het NZA-tarief.
- e. Indien zorg niet gecontracteerd is en als gevolg daarvan er geen tarieven bekend zijn, wordt de hoogte van het tarief bepaald door de kortingsformule die is toegepast bij de contractering van zorg in natura.
 3. De PGB houder komt met de aanbieder een PGB zorgovereenkomst overeen (model SVB) waarin ten minste afspraken zijn opgenomen over de kwaliteit en het resultaat van de maatschappelijke ondersteuning, de inschakeling van het type hulpverlener (medewerker van cao zorgorganisatie, zzp'er/andere zorgorganisatie of sociaal netwerk) en de wijze van declareren.
 4. Toetsing over de hoogte van de gedifferentieerde tariefstelling PGB diensten vindt vervolgens door de gemeente plaats aan de hand van de PGB zorgovereenkomst.
 5. Verantwoording en uitbetaling van het PGB vindt plaats via de Sociale Verzekeringsbank.
 6. De controle richt zich alleen op de besteding van het doel van het persoonsgebonden budget. Er vindt geen controle plaats of het aantal geïndiceerde uren ook overeenstemt met het door de PGB houder ingekochte zorguren.
 7. De budgethouder overlegt aan de Sociale Verzekeringsbank de PGB-overeenkomst die met de zorgverlener is afgesloten (modelovereenkomsten SVB) en verder toont hij via nota's aan welk budget nodig is voor de inkoop van zorgverlening, ondersteuning en overige zaken (verzekering, reiskosten, lidmaatschap Per Saldo, feestdagenuitkering) die verband houden met de diensten. Het is mogelijk nota's te overleggen van vaste maandlonen als nota's per uur of per dag(deel).
 8. Indien uit de gegevens van de Sociale Verzekeringsbank blijkt dat binnen een half jaar geen besteding heeft plaatsgevonden, vindt in overleg met de belanghebbende burger beëindiging of omzetting naar hulp in natura plaats.
 9. De gemeente controleert het gebruik van het persoonsgebonden budget per kalenderjaar. Bij onderbesteding > 25% volgt een overleg met de PGB houder naar de oorzaak van de onderbesteding.
 10. Ouders van jeugdigen die gebruik maken van een individuele voorziening voor jeugdhulp welke verblijf of deeltijd-verblijf buiten het gezin inhoudt, zijn een wettelijke ouderbijdrage verschuldigd in de kosten van deze jeugdhulp. Dit geldt ook wanneer de hulp wordt ingekocht met de inzet van een PGB. De ouderbijdrage wordt opgelegd en geïnd door het CAK en komt ten goede aan de gemeente.

Omvang van het PGB jeugdhulp 2015

De toekenning van het PGB jeugdhulp vindt in 2015 nog plaats in uren en minuten. Voor de omvangsbepaling hanteren we de CIZ indicatiewijzer 2014.

PGB in geval van een verwijzingsbesluit van de Gecertificeerde Instelling

De Gecertificeerde Instelling is op grond van de Wet bevoegd om een individuele voorziening voor jeugdhulp in te zetten. Ook voor die jeugdhulp kan gekozen worden voor inzet in de vorm van een PGB. De Gecertificeerde Instelling dient derhalve, evenals de gemeente, de mogelijkheid om te kiezen voor de verstrekking van een PGB ter sprake te brengen met ouders en jeugdigen. De GI dient daarbij de jeugdige en/of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen in te lichten over de gevolgen van die keuze. De GI neemt niet zélf een besluit over de toekenning van een PGB, dat doet de gemeente. De GI draagt derhalve de behandeling van de aanvraag voor een PGB over aan de gemeente, voorzien van reeds ingewonnen informatie en een advies inzake de aan-of afwezigheid van overwegende bezwaren.

Besluit: De GI draagt de behandeling van de aanvraag voor een PGB over aan de gemeente .

PGB in geval van een verwijzingsbesluit van een arts

Huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen zijn op grond van de Wet bevoegd om een individuele voorziening voor jeugdhulp in te zetten. Voor die jeugdhulp kan gekozen worden voor inzet in de vorm van een PGB. De huisarts dient derhalve, evenals de gemeente, de mogelijkheid om te kiezen voor de verstrekking van een PGB ter sprake te brengen met ouders en jeugdigen. Wanneer ouders en jeugdigen hiervoor willen kiezen, moeten zij een aanvraag hiertoe indienen bij het wijkteam, die dan zorgt voor de verdere behandeling van die aanvraag.

Weigeringsgronden PGB

Art. 8.1.1. lid 4 van de Jeugdwet luidt als volgt: "Het college kan een persoonsgebonden budget weigeren:

- a. voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening, of
- b. indien het college eerder toepassing heeft gegeven aan artikel 8.1.4, eerste lid, onderdeel a, d of e."

Artikel 8.1.1. lid 4 onderdeel a van de Jeugdwet kan als volgt worden uitgelegd. Het college kan het PGB slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Dit artikellid zorgt ervoor dat budgethouders zelf kunnen bijbetalen, wanneer het tarief van de gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

Artikel 8.1.1. lid 4 onderdeel b van de Jeugdwet bepaalt –huiselijk gezegd - dat een PGB kan worden geweigerd wanneer:

- blijkt dat de klant onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
- de klant niet voldoet aan de aan de PGB verbonden voorwaarden;
- de klant het PGB niet of voor een ander doel gebruikt.

Inlichtingenplicht m.b.t. PGB

Artikel 8.1.2 lid 1 van Jeugdwet luidt als volgt: "De jeugdige en zijn ouders doen aan het college op verzoek of **onverwijld** uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een persoonsgebonden budget.

Het abstract begrip 'onverwijld' behoeft enige invulling. Als de ouder of de jeugdige binnen 10 werkdagen nadat het relevant feit of de relevante omstandigheid zich heeft voorgedaan hiervan mededeling doet aan het college, dan is er sprake van onverwijld.

Intrekking c.q. herziening /terugvordering PGB jeugdhulp

In artikel 8.1.4 van de Jeugdwet wordt het navolgende bepaald:

" 1.Het college kan een beslissing aangaande een persoonsgebonden budget herzien dan wel intrekken, indien het college vaststelt dat:

- *de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,*
- *b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget zijn aangewezen,*
- *c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten,*
- *d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van het persoonsgebonden budget, of*
- *e. de jeugdige of zijn ouders het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het bestemd is.*

2. Het college bepaalt in de beslissing als bedoeld in het eerste lid het tijdstip waarop de beslissing in werking treedt.

3. Indien het college een beslissing aangaande een persoonsgebonden budget met toepassing van het eerste lid, onderdeel a, heeft herzien dan wel ingetrokken, kan het college bij dwangbevel geheel of gedeeltelijk het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget invorderen."

Het college zal te zijner tijd beleidsregels formuleren over de wijze waarop met de bovengenoemde herzienings-, intrekings- en terugvorderingsbevoegdheid wordt omgegaan.

PGB geen subsidie

In artikel 8.1.7 van de Jeugdwet is bepaald dat op het budget titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing is. PGB is dus geen subsidie.

Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze beleidsregels treden in werking op de eerste dag na die van de bekendmaking en werken terug tot 1 januari 2015.
2. Deze beleidsregels worden aangehaald als: beleidsregels jeugdhulp gemeente Schagen 2015

Bijlage 1. Protocol gebruikelijke Hulp

Inleiding

Bij gebruikelijke hulp wordt dezelfde beleidslijn gevolgd zoals deze onder de AWBZ door het Centrum voor Indicatiestelling (CIZ) werd gehanteerd. Gebruikelijke hulp, die huisgenoten

geacht worden aan elkaar te verlenen, wordt ook als een voorliggende voorziening beschouwd. Het principe 'gebruikelijke hulp' is gebaseerd op de gedachte dat een leefeenheid samen verantwoordelijk is voor het huishouden. Er mag daarbij echter geen sprake zijn van (dreigende) overbelasting van de huisgeno(o)t(en). Overbelasting of dreigende overbelasting moet objectief worden vastgesteld, bijvoorbeeld door medisch onderzoek.

Het college beoordeelt of sprake is van gebruikelijke hulp. Een cliënt kan geen beroep doen op een individuele voorziening indien hulp, die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot/partner, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten, aanwezig is.

Huisgenoot

Onder huisgenoot wordt verstaan: een persoon die, ofwel op basis van een familieband, ofwel op basis van een bewuste keuze, één huishouden vormt met de persoon die beperkingen ondervindt.

Geen huisgenoot

Personen die een (pension)kamer huren, niet in enige familiebetrekking staan tot de aanvrager en een huurcontract hebben, worden niet gezien als onderdeel van de leefeenheid.

Huishouden naast een baan

Bij gebruikelijke hulp wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een baan een huishouden te kunnen runnen. Iedereen die werkt moet naast zijn werk het huishouden doen of hier eigen oplossingen voor zoeken, zoals het inhuren van particuliere hulp. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor tweeverdieners.

Ver en lang van huis

Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende een aantal dagen en nachten (meer dan de helft per week), zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Bij het zwaar en licht huishoudelijk werk gaat het veelal om uitstelbare taken. Alleen als schoonmaken niet kan blijven liggen (regelmatig geknoei vloeistoffen en eten) zal dat direct moeten gebeuren. Hier zal dan ondanks de gedeeltelijk gebruikelijke hulp wel voor geïndiceerd worden. Vakantie heeft geen verplichtend karakter en wordt dus als eigen keuze gezien.

Rekening houden met de leeftijd van de huisgenoten

Bij gebruikelijke zorg wordt er rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Van een volwassene (vanaf 18 jaar) gezonde huisgenoot wordt verwacht dat deze de volgende taken overneemt wanneer de cliënt er niet toe in staat is:

- het bieden van hulp bij of het overnemen van alle huishoudelijke taken (zwaar huishoudelijk werk, licht huishoudelijk werk, de was en strijk, boodschappen doen, maaltijden verzorgen, dagelijkse organisatie van het huishouden);
- het bieden van hulp bij of het overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen, zoals het doen van de administratie;
- het verzorgen van jongere gezinsleden;
- het bieden van alle begeleiding in kortdurende situaties, met uitzicht op een dusdanig herstel van het probleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de cliënt dat hulp daarna niet langer is aangewezen (circa 6 maanden);
- het begeleiden van de cliënt op het terrein van maatschappelijke participatie en het maatschappelijk verkeer in eigen vervoer of collectief vervoer (inclusief bezoek aan familie, bezoek aan artsen/therapeuten/ziekenhuis, dagactiviteiten, enzovoort).
- Bij jong volwassenen van 18 tot 23 jaar kan afgeweken worden van bovenstaande als dit het volgen van een opleiding of zoeken naar betaald werk in de weg staat.

Daarbij wordt gekeken naar de belastbaarheid van betrokkene.

Van huisgenoten tussen de 12 en 18 jaar wordt, afhankelijk van de individuele mogelijkheden (situatie), de volgende bijdrage verwacht:

- de eigen kamer opruimen/schoonmaken;
- lichte huishoudelijke taken verrichten (opruimen, tafel dekken en afruimen, helpen met de afwas)
- (kleine) boodschappen doen;
- helpen bij het verzorgen van jongere gezinsleden (bijvoorbeeld kinderen naar school brengen of halen).

Een uitzondering op gebruikelijke hulp kan gemaakt worden indien:

- de huisgenoot door geobjectiveerde beperkingen en/of onvoldoende kennis/vaardigheden niet in staat is om de gebruikelijke hulp te bieden en deze vaardigheden niet kan aanleren. De (medische) gegevens ter onderbouwing hiervan moeten door de cliënt/huisgenoot worden aangeleverd. Op verzoek van de gemeente kan hiervoor een beoordeling door een onafhankelijke sociaal medisch adviseur gevraagd worden.

- De gebruikelijke hulp van niet uitstelbare aard is en de huisgenoot niet beschikbaar is vanwege de reguliere school- of werkweek;
- De cliënt een zeer korte levensverwachting heeft (< 3 maanden).
- De huisgenoot overbelast is of dreigt te raken. De (medische) gegevens ter onderbouwing hiervan moeten door de cliënt/huisgenoot worden aangeleverd.

Voorts zal veelal een beoordeling door een onafhankelijke arts moeten plaatsvinden.

Een maatwerkvoorziening bij (dreigende) overbelasting van een huisgenoot wordt in eerste instantie slechts verstrekt voor 3 maanden ter ontlasting van de huisgenoot.

Daarbij gelden de volgende voorwaarden:

o Wanneer er voor de huisgenoot eigen mogelijkheden en/of voorliggende voorzieningen zijn om de (dreigende) overbelasting op te heffen, dienen deze eigen mogelijkheden en/of voorliggende voorzieningen hiertoe te worden aangewend. Als er sprake is van (dreigende) overbelasting vanwege het zelf leveren van persoonlijke verzorging aan de cliënt, dient men die overbelasting op te heffen door deze zorg door (andere) zorgverleners uit te laten voeren.

Voor zover de (dreigende) overbelasting wordt veroorzaakt door maatschappelijke activiteiten buiten de gebruikelijke hulp, al dan niet in combinatie met een fulltime school- of werkweek, gaat het verlenen van gebruikelijke hulp voor op die maatschappelijke activiteiten.

o Bij overbelasting door een dienstverband van teveel uren of teveel overuren, of als gevolg van spanningen op het werk, moet de oplossing in de eerste plaats gezocht worden in minder (over)uren gaan werken of aanpak van de spanningen op het werk.

Aandachtspunten

Ouderlijk toezicht aan kinderen is gebruikelijke zorg. Kinderen (met of zonder ziekte of handicap) hebben ouderlijk toezicht nodig. Dit toezicht wordt anders van aard naarmate een kind ouder wordt en zich ontwikkelt.

Bovengebruikelijke begeleiding bij kinderen tot 3 jaar komt in de praktijk niet vaak voor (kinderen in deze leeftijd hebben volledige verzorging en begeleiding van een ouder nodig).

Toch kan bovengebruikelijk toezicht aan de orde zijn. Bovengebruikelijk toezicht is toezicht dat nodig is vanwege de aandoeningen, stoornissen of beperkingen van het kind en is aanvullend op gebruikelijk ouderlijk toezicht. Het kan gericht zijn op (toezicht op en aansturen van) gedrag vanwege een aandoening, stoornis of beperking, of op het bieden van fysieke zorg zodat tijdig kan worden ingegrepen bij bijvoorbeeld complicaties bij een ziekte.

Voorbeeld: bij kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel is pedagogische correctie op gedrag gebruikelijk.

Bij een cognitief beperkt kind met gedragsproblemen kan het zijn, dat er meer dan gebruikelijk correctie en aansturing van gedrag en vaak ook meer aandacht voor vaste structuur nodig is.

Begeleiding naar ziekenhuis

Als een kind vanwege bijvoorbeeld nierdialyse meerdere keren per week naar het ziekenhuis moet, is het gebruikelijk dat een ouder meegaat. Hiervoor is geen indicatie mogelijk. Deze uren worden wel meegewogen in de weging van de (over)belasting van ouders voor de zorg van hun kind vanwege de aandoening.

Begeleiding naar zwembles

Hiervoor is geen indicatie mogelijk. Het is gebruikelijk dat ouders met hun kind meegaan naar zwembles.

Bijlage 2 De toepassing van het woonplaatsbeginsel in de Jeugdwet met stappenplan

De verantwoordelijke gemeente is in beginsel de gemeente waar de ouder met gezag woont. Als een jeugdige en zijn of haar ouders hulp nodig hebben, wordt eerst bekeken waar het gezag ligt. Daarna wordt vastgesteld wat het adres is. Zo wordt duidelijk welke gemeente verantwoordelijk is voor de desbetreffende jeugdige. Bij een verhuizing, een wijziging in het gezag of als de jeugdige meerder-jarig wordt, verandert de situatie. Voor de nieuwe situatie moet opnieuw met behulp van het stappenplan worden bepaald welke gemeente op dat moment de verantwoordelijke gemeente is.

Het vaststellen van de woon- of verblijfplaats

Bij het bepalen van het woonadres wordt aangesloten bij de inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP). Als een jeugdige zelf, of zijn of haar gezagsdrager, niet heeft gezorgd voor de inschrijving in de BRP, moet hij of zij gewezen worden op zijn of haar wettelijke plicht om zich in te schrijven. Als er geen inschrijving in de BRP is, wordt gekeken naar het werkelijke verblijf van de gezagsdrager. In sommige gevallen is het werkelijke verblijfplaats van de jeugdige bepalend voor de verantwoordelijke gemeente. Soms komt het voor dat het werkelijke verblijf van een jeugdige bij een nevenvestiging van een jeugdhulpaanbieder is. In die gevallen is het adres van de nevenvestiging het adres dat geldt. Als het moment van de hulpvraag wordt gehanteerd, geldt het eerste contact van de jeugdige bij de toegang.

Verhuizing

Een wijziging van de inschrijving in de BRP betekent de start van overleg tussen gemeente die verantwoordelijk was en de gemeente die verantwoordelijk wordt. Dit overleg is gericht op de feitelijke overdracht.

Hulp bij acute situaties

Bij acute situaties wordt direct jeugdhulp aan de jeugdige geleverd of een kinderbeschermings-maatregel uitgesproken. De gemeente die de acute hulp levert, stelt via het stappenplan vast welke gemeente formeel verantwoordelijk is. De kosten van alle geleverde acute hulp zijn immers voor rekening van

die gemeente. Wanneer de Jeugdwet niet van toepassing is, is er geen gemeente direct verantwoordelijk voor de desbetreffende jeugdige. Gemeenten die kosten voor jeugdhulp hebben gemaakt moeten in die uitzonderlijke gevallen de kosten verhalen op de reisverzekering, de desbetreffende buitenlandse verzekeraar of via de gezagsdrager van de jeugdige.

Overgangsrecht in 2015

Met betrekking tot het overgangsrecht geldt de situatie zoals deze op 31 december 2014 bekend is. Waar in het stappenplan het moment van de hulpvraag staat, geldt ten aanzien van het overgangsrecht de situatie op 31 december 2014. Een jeugdige heeft recht op (jeugd) hulp tot het moment waarop een indicatie of verwijzing of strafrechtelijke beslissing eindigt, tot maximaal het einde van 2015. Bij langdurige pleegzorg geldt overgangsrecht tot het moment dat de jeugdige 18 jaar wordt.

Gescheiden ouders in verschillende gemeenten

Als ouders na een echtscheiding in verschillende gemeenten wonen en de jeugdige bij beide ouders woont, moet er een hoofdverblijf worden aangewezen. De rechter kan bij de scheidingsuitspraak het hoofdverblijf bepalen. Als het hoofdverblijf niet door de rechter is bepaald, geven de ouders aan wat het hoofdverblijf van de jeugdige is. Kunnen of willen de ouders dit niet aangeven dan gaan de twee desbetreffende gemeenten met elkaar in overleg. Daarbij hanteren zij het

criterium: de verantwoordelijke gemeente is die gemeente waar de jeugdhulp in het belang van de jeugdige binnen zijn sociale netwerk (school, sport en vriendenkring) georganiseerd kan worden.

Voorlopige voogdij

De kinderrechter kan om verschillende redenen een voorlopige voogdij uitspreken. Daarbij gaat het altijd om acute noodsituaties waarin een snel ingrijpen ter (tijdelijke) bescherming van de minderjarige nodig is. Zo kan het nodig zijn om een medische behandeling voor een kind mogelijk te maken, als toestemming door de ouder(s) wordt geweigerd. Voorlopige voogdij kan ook een tussenmaatregel zijn wanneer deze wordt uitgesproken gedurende het onderzoek naar een beëindiging van het ouderlijk gezag. Dan is het gezag van de ouder(s) geschorst, in afwachting van een definitieve maatregel. Bij de situatie van voorlopige voogdij is voor het bepalen van de woonplaats gekozen voor een praktische oplossing. Uitgangspunt is de situatie die gold voordat sprake was van voorlopige voogdij. De gemeente waar de ouder die het gezag had woont is verantwoordelijk. Als die ouder tijdens de duur van de situatie van voorlopige voogdij verhuist, wordt de gemeente waar deze ouder naar toe gaat verantwoordelijk.

Tijdelijke voogdij

Bij de situatie van tijdelijke voogdij is er tijdelijk in de voogdij voorzien. Dit kan onbeperkt duren, tot het moment waarop ouders terugkeren, bijvoorbeeld na het uitzitten van een gevangenisstraf in het buitenland, of totdat een jeugdige terugkeert naar het land van herkomst (Nidos heeft dan meestal de tijdelijke voogdij) of tot het moment waarop een jeugdige meerderjarig wordt. De verblijfplaats van de jeugdige is in deze situaties bepalend.

Instellingsvoogdij

Als de voogdij door een gecertificeerde instelling wordt uitgeoefend is het werkelijke verblijf van de jeugdige bepalend. Vaak woont deze jeugdige in een pleeggezin of in een residentiële instelling. Als de jeugdige in een residentiële instelling woont, geldt niet het adres van de hoofdvestiging van de jeugdhulpaanbieder maar het werkelijke verblijf van een jeugdige bij de nevenvestiging.

Meerderjarige jeugdige

Als een jeugdige 18 jaar wordt, is er volgens het burgerlijk wetboek geen gezagsrelatie meer. Daarom wordt in dat geval uitgegaan van het adres van de jeugdige.

Woonplaats van gezagsdrager(s) onbekend of in het buitenland

Als de woonplaats van de gezagsdrager(s) onbekend is, geldt het werkelijk verblijf van de jeugdige op het moment van de hulpvraag. Als de gezagsdrager(s) in het buitenland wonen en de jeugdige in Nederland verblijft, geldt het werkelijk verblijf van de jeugdige. Er is dus altijd een gemeente verantwoordelijk.

Woonplaats gezagsdrager en jeugdige in buitenland

Als ouders en jeugdige in het buitenland wonen, is er geen recht op jeugdhulp. Gemeenten hoeven dan geen jeugdhulp te leveren.

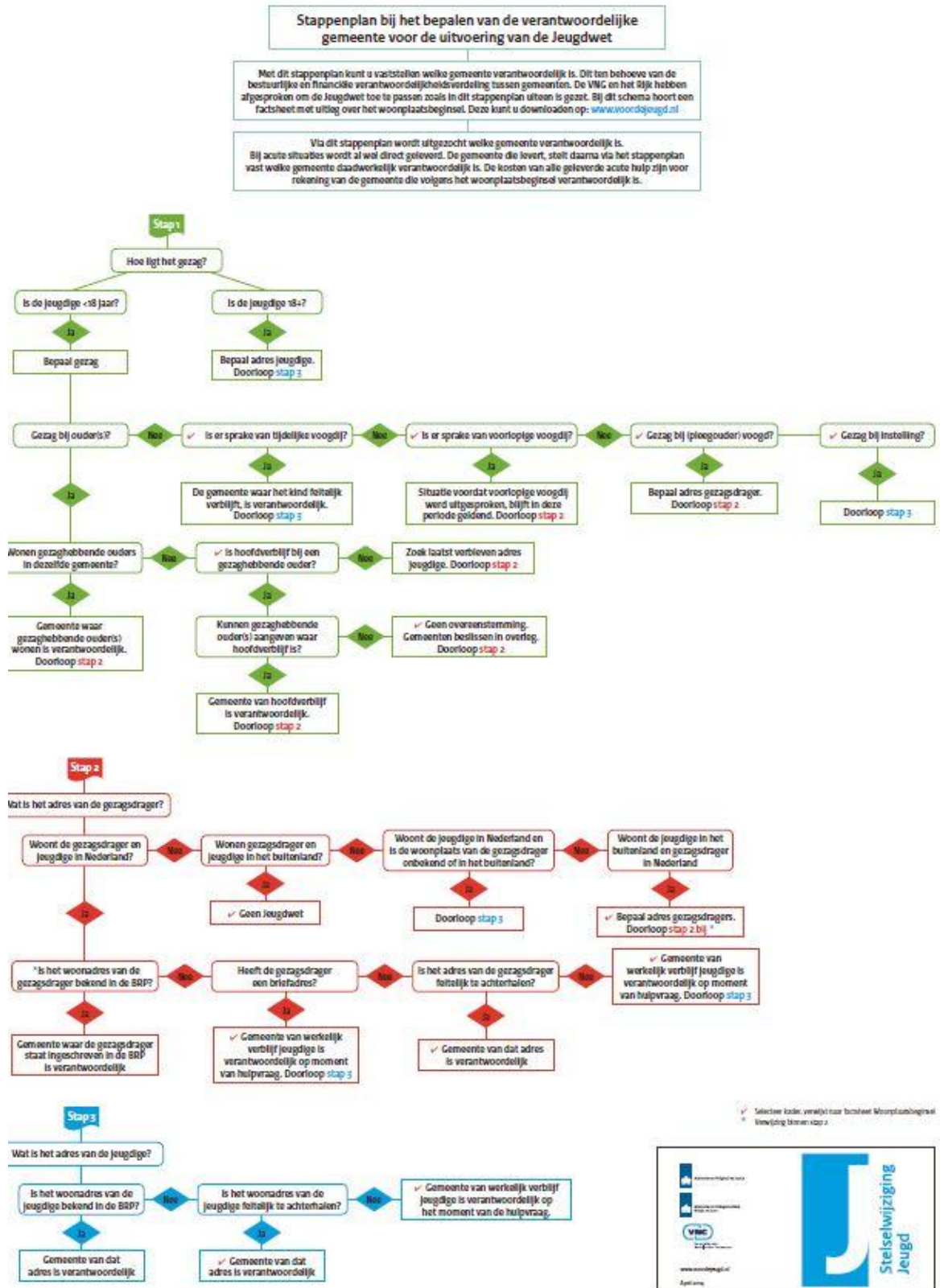
Woonplaats gezagsdrager in Nederland en jeugdige in buitenland

De gemeente waar de gezagsdrager woont is verantwoordelijk.

Briefadres

Soms wordt iemand op een briefadres en niet op een woonadres ingeschreven in de BRP. Dit kan voorkomen als iemand bijvoorbeeld in een psychiatrische instelling, een Blijf van mijn Lijf-huis of in een gevangenis verblijft. Bij een briefadres geldt het werkelijke verblijf van de jeugdige op het moment van de hulpvraag. Wanneer zowel het briefadres als het woonadres bekend zijn in de BRP, wordt het woonadres gehanteerd.

Stappenplan bepaling verantwoordelijke gemeente

Bijlage 3 Hoogte van de tarieven PGB

Dit is een uitwerking van hoofdstuk 8, regels voor het vaststellen van de hoogte van het PGB.

Tarief per product (gemiddeld/minimaal/maximaal)

Produktcode	Omschrijving	Min.tarief	eenheid	NZA- Tarief 2014
Jeugdhulp				
H126	Persoonlijke verzorging	40,11	uur	51,35
H152	Begeleiding speciaal 1 Niet Aangeboren Hersenletsel	70,73	uur	90,64
H153	Gespecialiseerde begeleiding (psy)	65,21	uur	96,31
H300	Begeleiding	39,26	uur	55,34
H811	Begeleiding	34,34	dagdeel	38,71
H814	Dagactiviteit (begeleiding) VG kind licht	44,47	dagdeel	48,73
H815	Dagactiviteit (begeleiding) VG kind midden	45,20	dagdeel	63,71
H816	Dagactiviteit (begeleiding) VG kind zwaar	87,87	dagdeel	102,78
H895	Vervoer dagbesteding GHZ rolstoel extramuraal	12,78	dag	20,00
H896	Vervoer dagbesteding kind extramuraal	12,78	dag	20,00
Z993	Verblijfscomponent kortdurend verblijf GHZ: VG en LG	20,18	dag	28,44

Bij inschakeling van iemand uit het sociaal netwerk door een PGB houder geldt een korting op het PGB-tarief van 50%. Dit met een maximum van € 20,- per uur en bij kortdurend verblijf maximaal € 30,- per etmaal (zie overeenkomstig PGB tarief Wet langdurige zorg voor hulp van niet professionele zorgverleners).